

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **R. R.**, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2018, č. j. 2 A 66/2018 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2018, č. j. CPR-10230-5/ČJ-2018-930310-V233, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 3. 2. 2018, č. j. KRPA-47508-19/ČJ - 2018-000022. Tímto rozhodnutím bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 2 a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o pobytu cizinců“) na dobu 4 let a současně mu byla stanovena doba k vycestování do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] Proti uvedenému rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb dne 4. 10. 2018 kasační stížnost, jejíž součástí byla žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 35 odst. 9 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 8. 11. 2018, č. j. 7 Azs 417/2018 - 16, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl a zároveň jej vyzval, aby ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že on či jeho zaměstnanec nebo člen má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně stěžovatele poučil, že nebude-li této výzvě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 14. 11. 2018. Na výzvu však stěžovatel nijak nereagoval.

[4] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Z výše uvedeného ustanovení jednoznačně vyplývá, že pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen buď advokátem, nebo svým zaměstnancem či členem, který požadované vzdělání má. Zastoupení advokátem, eventuelně vysokoškolské právnické vzdělání samotného stěžovatele, příp. jeho zaměstnance nebo člena, který za něj jedná nebo jej zastupuje, je obligatorní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nenaplnění brání věcnému projednání věci.

[6] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nedoložil soudu, že byl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, případně že sám má vysokoškolské právnické vzdělání, nebo za něj jedná či jej zastupuje jeho zaměstnanec nebo člen, který má vysokoškolské právnické vzdělání, a tento nedostatek neodstranil ani přes výzvu soudu, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu